

Księga Ezechiela

Rozdział 43

1. Potem poprowadził mnie ku bramie, która skierowana jest na wschód. 2. I oto chwała Boga Izraela przyszła od wschodu, a głos Jego był jak szum wielu wód, a ziemia jaśniała od Jego chwały. 3. Było to widzenie jak to, które miałem wtedy, gdy przyszedł, by zniszczyć miasto, widzenie jak tamto, które oglądałem nad rzeką Kebar. I upadłem na twarz. 4. A chwała Pańska weszła do świątyni przez bramę, która wychodziła na wschód. 5. Wtedy uniósł mnie duch i zaniósł mnie na wewnętrzny dziedziniec. - A oto świątynia pełna była chwały Pańskiej. - 6. I usłyszałem, jak ktoś mówił do mnie od strony świątyni, podczas gdy ów mąż stał jeszcze przy mnie. 7. Rzekł do mnie: Synu człowieczy, to jest miejsce tronu mego, miejsce podstawy mych stóp, gdzie chcę na wieki mieszkać pośród Izraelitów. Już dom Izraela ani oni, ani ich królowie nie będą kalać mego świętego imienia swymi wiarołomstwami ani zwłokami swych królów, ani też kultem wyżyn, 8. kładąc swój próg obok mego progu, a swój słup obok mego słupa, tak że jedynie ściana była pomiędzy Mną a nimi - i skalali święte imię moje wskutek obrzydliwości, których się dopuścili. Ja natomiast zniszczyłem ich w moim oburzeniu. 9. Teraz jednak będą oni trzymać z daleka ode Mnie swe wiarołomstwa i zwłoki swych królów, a Ja zamieszkam wśród nich na stałe. 10. A ty, synu człowieczy, opisz domowi Izraela świątynię; niech się zawstydzą z powodu swoich występków; i niech zmierzają jej plan. 11. A jeśli się wstydzą z powodu wszystkiego, co uczynili, wyrysuj świątynię i jej plan, jej wyjścia i jej wejścia, i cały jej rozkład, i oznajmij im wszystkie jej ustawy i prawa, i zapisz je przed ich oczami po to, aby wszystkich tych praw i ustaw strzegli i wypełniali je. 12. To jest prawo świątyni: Na szczycie góry cały obszar dokoła niej ma być bardzo święty. Oto takie jest prawo świątyni. 13. To są rozmiary ołtarza w łokciach, licząc jeden łokieć i jedną piędź za jeden łokieć. Jego podstawa była wysoka na jeden łokieć i szeroka na jeden łokieć, a jego obramowanie na skraju dokoła wynosiło jedną piędź. A to jest wysokość ołtarza: 14. od cokołu na ziemi do dolnego odstępu dwa łokcie, a szerokość jeden łokieć; od małego odstępu zaś do większego odstępu cztery łokcie, a szerokość jeden łokieć. 15. Palenisko miało cztery łokcie [wysokości], a znad paleniska wystawały cztery rogi. 16. Palenisko miało dwanaście łokci długości przy szerokości dwunastu łokci, było czworokątne po czterech swych bokach. 17. Odstęp zaś miał czternaście łokci długości i czternaście łokci szerokości po czterech bokach, a obramowanie, które go dokoła otaczało, miało pół łokcia [wysokości], cokolś zaś, na którym on leżał, jeden łokieć dokoła. Stopnie zaś jego skierowane były ku wschodowi. 18. Następnie rzekł do mnie: Synu człowieczy, tak mówi Pan Bóg: To są ustawy dotyczące ołtarza. Gdy już będzie on gotowy, by na nim złożyć całopalenie i by skropić go krwią, 19. kapłanom lewickim z rodu Sadoka, którzy mają prawo - wyrocznia Pana Boga - przybliżać się do Mnie, aby Mi służyć, masz dać młodego cielca jako ofiarę przebłagalną. 20. I masz wziąć jego krew i skropić nią cztery rogi ołtarza oraz cztery rogi odstępu i obramowanie dokoła; masz go z grzechów oczyścić i dokonać na nim przebłagania.

21. Potem masz wziąć cielca ofiary przebłagalnej, żeby go spalono na przeznaczonym na to miejscu świątyni poza przybytkiem. **22.** A dnia drugiego masz ofiarować kozła bez skazy jako ofiarę przebłagalną, oczyszczając ołtarz tak, jak oczyszczono go przy ofierze z młodego cielca. **23.** A gdy ukończysz oczyszczenie, masz ofiarować młodego cielca bez skazy oraz barana bez skazy spośród drobnego bydła. **24.** Te masz ofiarować przed Panem, a kapłani mają sypać sól i ofiarować je Panu jako ofiarę całopalną. **25.** Przez siedem dni masz codziennie składać kozła jako ofiarę przebłagalną. Ofiarowany też ma być młody cielec oraz kozioł - zwierzęta bez skazy. **26.** Przez siedem dni należy dokonywać obrzędu przebłagania nad ołtarzem: oczyści się go i poświęci. **27.** A po upływie tych dni, dnia ósmego i później, mają kapłani składać na ołtarzu wasze ofiary całopalne oraz wasze ofiary biesiadne, i będę dla was łaskawy - wyrocznia Pana Boga.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.